

Arrest

nr. 227 199 van 8 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
                      2. X
                      in eigen naam en handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun
                      minderjarige kinderen:
                      X - X - X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. MALANDA
Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X en X, die verklaren van Angolese nationaliteit te zijn, op 11 juni 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat N. MALANDA en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

1.1. Ten aanzien van G. S. G. F. H. (verder: verzoeker):

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Angolese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Bakongo etnie. U bent geboren op X 1978 in X. In het midden van de jaren 1990 verhuist u naar Luanda. U huwt op 24 januari 2014 met J. I. M.I A.G.S. (C.G. X – O.V.nummer X) en heeft 4 kinderen. U werkt als techniker en chauffeur.

In 1999 wordt u lid van UNITA (Nationale Unie voor de Totale Onafhankelijkheid van Angola). Vanaf 2011 begint u deel te nemen aan manifestaties. Hiernaast mobiliseert u ook jongeren.

Op 13 november 2013 gaat u samen met andere personen pamfletten aanplakken. U wordt gearresteerd door de presidentiële garde en wordt gedurende 5 dagen vastgehouden op het politiebureau van Rangel. U wordt vrijgelaten nadat uw vrouw een gevangenisbewaker heeft omgekocht. Na uw vrijlating verblijft u gedurende twee maanden bij uw zus in S..

Na deze twee maanden keert u terug naar Luanda zodat u kan huwen. U verblijft hierna in Chicala. In april 2015 wordt u opgeroepen te verschijnen voor de politie, maar u gaat niet in op deze oproeping. U verblijft afwisselend bij uw broer te Viana en bij uw familie in Soyo, provincie Zaire. Uw vrouw en kinderen verlaten eveneens de gezinswoning in Chicala en trekken in bij uw broer te Viana. U keert wel af en toe terug naar Chicala om na te gaan of alles in orde is met de woning.

In juni 2015 neemt u deel aan een manifestatie in de wijk Rangel. U wordt tijdens deze manifestatie gearresteerd. U wordt eerst naar het politiebureau te Rangel gebracht, waarna u 10 dagen opgesloten wordt in een gevangenis te Kwanza Sul. Na uw vrijlating blijft u 6 maanden in de provincie Kwanza Sul bij P., de broer van een medegevangene.

In 2016 wilt u nogmaals deelnemen aan een manifestatie. Deze manifestatie gaat echter niet door omdat de ordetroepen al voor de start van de manifestatie tussenbeide komen.

In 2016 regelt u via de Portugese ambassade te Luanda een visum. U beslist echter om bij uw vrouw en kinderen in Angola te blijven.

In januari 2017 wordt opnieuw een visum geregeld op de Portugese ambassade te Luanda. Op 22 mei 2017 verlaat u Angola samen met uw gezin. U reist met het vliegtuig naar Portugal, van waar u verder naar België reist. U dient bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 4 oktober 2017 een verzoek tot internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: Angolese identiteitskaarten, een oproepingsbrief (dd. 05/04/2015), lidkaart UNITA (uitgegeven in 2018), 2 geboorteaktes, een huwelijksakte, verzoek medische regularisatie (dd. 22/10/2018).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit het schrijven van uw raadvrouw aan de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), Cel Dublin, blijkt immers dat u lijdt aan zeer ernstige nierproblemen (brief dd. 19/01/2018, ref. 2017/G.). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud onderbroken (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 18/01/2019 van G. F. H. G. S. (C.G. 17/17228/B – O.V.nummer x) (verder notities CGVS G.), p. 18 + p.30). Hoewel uw raadvrouw in haar opmerkingen dd. 11/02/2019 aangeeft dat u bijzonder uitgeput was tijdens het onderhoud, o.m. omdat u op de twee jongste kinderen diende te passen tijdens pauzes (zie opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud), wordt hierbij opgemerkt dat de aanwezigheid van kinderen afgeraden werd om het gehoor in optimale omstandigheden te laten doorgaan. U werd hiervan op de hoogte gebracht (zie oproeping persoonlijk onderhoud, dd. 11/12/2018).

U maakte hier tijdens het onderhoud zelf geen gewag van, nochtans kon u op het einde van het onderhoud nog toevoegingen doen (notities CGVS G., p. 40). Uw advocaat maakte evenmin opmerkingen hieromtrent, hoewel zij uw gezondheidsproblemen aanhaalt.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart Angola verlaten te hebben nadat u meerdere keren gearresteerd werd omdat u lid zou zijn van UNITA en deelnam aan manifestaties en pamfletten verspreidde binnen Luanda (notities CGVS G., p. 19).

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u en uw echtgenote geen eensluitende verklaringen afleggen over jullie woon- en verblijfplaatsen binnen Angola.

U verklaarde op 10 november 2017 voor de DVZ dat u sinds ca 1993 tot aan uw vertrek in 2017 te Rua Maça Mori in de wijk Chicalo in de gemeente **Ingombota, provincie Luanda**, verbleef (Verklaring DVZ G., vraag 10). Tijdens een volgend onderhoud voor de DVZ, op 7 juni 2018, verklaart u echter dat u sinds de laatste manifestatie, waarbij u gearresteerd werd, op de vlucht was en dat u in die periode – vanaf 24/06/2015 tot aan uw vertrek uit Angola op 22/05/2017 – **meer in Soyo (provincie Zaire) dan in (de provincie) Luanda** verbleef (Vragenlijst CGVS van G. F. H. G. S. (C.G. 17/17228/B – O.V.nummer 8.509.768) (verder Vragenlijst CGVS G.), vraag 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart u daarenboven dat u vanaf juni 2015 zo'n **6 maanden in de provincie Kwanza Sul** verbleef (notities CGVS G., p. 4). Even later gevraagd of u nog ergens anders gedurende langere tijd verbleven heeft, antwoordt u ontkennend (notities CGVS G., p. 5-6). **Ter bevestiging gevraagd of u sinds 2005 alleen in Luanda en Kwanza Sul verbleef, antwoordt u bevestigend.** Pas wanneer gevraagd wordt wat u zoal deed in Angola, verklaart u bij oliebedrijven in Soyo gewerkt te hebben en dat u daar tot enkele maanden verbleef. Gevraagd bij wie u woonde op uw laatste adres in Luanda, verklaart u "Bij een broer van mij in Viana. Ik kon niet meer thuis blijven. Ik was vooral in Viana bij mijn broer" (notities CGVS G., p. 7). Gevraagd sinds wanneer u bij uw broer was, verklaart u **sinds 2013 niet vaak meer thuis geweest te zijn, want als u in Luanda was, was u meer in Viana.** Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat Viana een gemeente is in de provincie Luanda, terwijl Ingombota een district is binnen de gemeente Luanda (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). U verklaart verder dat uw **echtgenote nog in Chicala bleef tot het moment dat het bericht is gekomen dat u zich moest aanmelden (notities CGVS G., p. 34). Dit bericht werd verstuurd op 5 april 2015.** Uw echtgenote verklaarde voor de DVZ dat zij rond het jaar 2007 te Rua Maçano de Amorin in de wijk Chicalo te Ingombota ging wonen (Verklaring DVZ J. I. M. A.G. S. (C.G. 17/17228/B – O.V.nummer 8.509.768) (verder Verklaring DVZ J.), vraag 10), tot haar vertrek uit Angola. Voor het CGVS verklaart zij echter dat zij **in de loop van het jaar 2007 weggegaan is uit Ingombota** (notities persoonlijk onderhoud J. I. M. A. G. S. dd. 18/01/2019 (verder notities CGVS J.), p. 4-5). Ter bevestiging gevraagd of dit meer dan 10 jaar geleden was, antwoordt zij bevestigend. Echter, gevraagd waar zij in de tussentijd verbleef, verklaart zij in Chicala gewoond te hebben. **Gevraagd wanneer zij Chicala verlaten heeft, verklaart zij "Toen de problemen met mijn man zijn begonnen", maar kan zij zich niet herinneren wanneer dit was.** Gevraagd of uw echtgenote sinds jullie huwelijk ooit langere tijd ergens anders verbleven heeft, antwoordt zij ontkennend. **Gevraagd of u, haar echtgenoot, altijd bij haar in Chicala verbleven heeft, antwoordt zij bevestigend. Gevraagd of u ooit voor langere tijd weg was, antwoordt zij ontkennend.** Pas wanneer de interviewer opmerkt of hij nooit langer dan een maand van huis weg was, verklaart zij dat u toch wel langer weg was toen de problemen begonnen. Gevraagd waar u dan naartoe ging, verklaart zij dat u bij uw broer in Viana verbleef. Aan uw echtgenote gevraagd wanneer u de laatste keer in Soyo was, kan zij zich dit niet herinneren (notities CGVS J., p. 6). Gevraagd dat toch in de tijd te plaatsen, antwoordt zij gewoonweg "Neen." Getracht alsnog een antwoord op de gestelde vraag te bekomen, vraagt de interviewer of dit een jaar voor haar vertrek uit Angola was, of eerder 5 jaar voor het vertrek. Uw echtgenote verklaart hierop het echt niet te kunnen zeggen. Gevraagd naar de personen waar uw echtgenote zo'n maand voor haar vertrek uit Angola mee samenwoonde, verklaart zij in **Viana** verbleven te hebben, gedurende "een hele tijd." Gevraagd wat "een hele tijd" is, verklaart zij **"4 à 5 maanden.**

Aangezien jullie beiden verklaren Angola op 22 mei 2017 verlaten te hebben (notities CGVS G., p. 4 + notities CGVS J., p. 4), is dit rond de jaarwisseling 2016-2017. Later tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart uw echtgenote echter dat zij zo'n **3 jaar in Viana** verbleef (notities CGVS J., p. 31). Daarenboven blijkt uit het verzoekschrift tot medische regularisatie o.b.v. artikel 9ter dat u verklaart niet terug te kunnen keren naar Angola, meer bepaald de regio van Soyo. Hoewel het verzoekschrift

stelt dat de beste kwaliteit van verzorging beschikbaar is in steden zoals o.m. Luanda (verzoekschrift, p. 5), wordt er **nergens in het verzoekschrift aangegeven dat u in Luanda zou gewoond of verbleven hebben. Het verzoekschrift stelt immers enkel dat u afkomstig bent uit Soyo.** Jullie leggen tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over jullie woon- en verblijfplaatsen binnen Angola. Er kan van jullie verwacht worden dat jullie zonder tegenstrijdigheden kunnen aangeven waar jullie verbleven, te meer daar jullie gedurende lange tijd, zijnde meerdere jaren, ondergedoken leefden.

Daarenboven, geconfronteerd met jullie tegenstrijdige verklaringen omtrent jullie verblijfplaatsen binnen Angola (notities CGVS G., p. 39), verklaart u dat u wel van de ene plaats naar de andere reisde, maar dat uw echtgenote het misschien vergeten is. **Het tast echter de doorleefdheid van jullie verklaringen aan dat uw echtgenote gewoon zou “vergeten” zijn dat uzelf gedurende meerdere jaren veelvuldig afwezig was, te meer daar uw afwezigheid vooral impact had omdat uw inkomen wegviel tijdens uw afwezigheid** (notities CGVS J., p. 21). Het stemt daarenboven tot denken dat uw echtgenote enkel het wegvallen van uw inkomen als impact van uw afwezigheid bestempelt, terwijl de gezinswoning achtergelaten werd en zij en de kinderen bij uw broer dienden onder te duiken (notities CGVS J., p. 7 + p. 31).

Bovendien verklaart uw echtgenote dat de militanten – waarbij zij de UGP (de presidentiële garde) bedoelt – hun ronde doen in de buurt van het huis als je vervolgd wordt (notities CGVS J., p. 30), maar toch gaat zij van Viana meerdere malen naar de gezinswoning zonder dat zij weet of de UGP daar in de buurt is. Gevraagd waarom uw echtgenote naar huis ging als ze daar aangehouden kan worden, verklaart zij kleren voor de kinderen te zijn gaan halen. Gevraagd waarom zij niet alles ineens meegenomen heeft naar Viana, verklaart zij daar niet aan gedacht te hebben. **Het tast echter de doorleefdheid van haar verklaringen aan dat uw echtgenote meerdere malen naar de gezinswoning gaat, gewoon om kleren op te halen, terwijl zij niet weet of de UGP er op dat moment in de buurt is. Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt niet dat zij enig besef heeft over het mogelijke gevaar waarin zij verkeerde indien zij naar de gezinswoning terugkeert, te meer daar zij denkt gedood te worden wanneer de UGP haar tegenhoudt** (notities CGVS J., p. 30).

Gelet op het voorgaande maken u en uw echtgenote het niet aannemelijk gedurende lange tijd ondergedoken geleefd te hebben. Dit tast de geloofwaardigheid van jullie verklaringen reeds grondig aan.

Bovendien maakt u het niet aannemelijk gearresteerd geweest te zijn in de omstandigheden zoals u deze schetst.

Nagelaten dat uzelf verklaart een eerste maal gearresteerd geweest te zijn op **13 november 2013** (notities CGVS G., p. 19), dan wel op **23 november 2013** (notities CGVS G., p. 30), leggen u en uw echtgenote over uw vrijlating tegenstrijdige verklaringen af. Gevraagd of u met iemand gesproken heeft in de gevangenis, verklaart u iemand omgekocht te hebben (notities CGVS G., p. 32). Gevraagd wie u heeft omgekocht, verklaart u het (telefoon)nummer van uw vrouw aan een gevangenisbewaker gegeven te hebben. Kort daarna gevraagd wie met uw vrouw gesproken heeft, verklaart u **“Mijn vrouw vertelde dat iemand naar haar had gebeld,”** waarna u verder verklaringen aflegt omtrent de ontmoeting tussen uw vrouw en de man aan wie zij geld gaf. **Uw echtgenote gevraagd of zij door iemand benaderd werd omwille van uzelf, antwoordt zij echter ontkennend** (notities CGVS J., p. 22). Pas wanneer haar gevraagd wordt hoe zij wist dat u gearresteerd werd, verklaart zij opgebeld geweest te zijn door de man die u geholpen heeft om de gevangenis te verlaten. Gevraagd hoeveel er voor uw vrijlating betaald werd, noemt uw echtgenote het bedrag van 200.000 kwanza (notities CGVS J., p. 23). **Gevraagd hoe zij aan dat geld kwam, verklaart uw echtgenote dat de familie geholpen heeft.** Echter, uzelf verklaart dat jullie spaargeld hadden waarmee uw vrijlating betaald kon worden (notities CGVS G., p. 32-33). Gevraagd of met jullie **spaargeld** het volledige bedrag betaald kon worden, antwoordt u bevestigend. Hiermee geconfronteerd, verklaart u dat uw vrouw de vraag misschien verkeerd begrepen heeft (notities CGVS G., p. 39). Echter, op het einde van het persoonlijk onderhoud geeft uw vrouw niet aan dat zij de tolk dan wel de vragen niet goed begrepen heeft (notities CGVS J., p. 35). Uw raadvrouw haalt dit evenmin aan.

Gevraagd wat u deed nadat u vrijgelaten werd, verklaart u een tijdje in **Soyo** gebleven te zijn (notities CGVS G., p. 33). Echter, eerder tijdens het onderhoud gevraagd of u **na 2005 alleen in Luanda en Kwanza Sul verbleven heeft, antwoordt u bevestigend** (notities CGVS G., p. 5). U en uw echtgenote leggen tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw vrijlating uit de gevangenis na uw eerste arrestatie. U maakt daardoor uw eerste beweerde arrestatie niet aannemelijk.

U maakt evenmin uw **arrestatie in juli 2015** (notities CGVS G., p. 19 + p. 30) tijdens een manifestatie (notities CGVS G., p. 34) aannemelijk. Hierbij wordt eerst en vooral opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de datum van uw arrestatie. Voor de DVZ verklaart u immers dat u in de maand **juni 2015** gearresteerd werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Bovendien wordt opgemerkt dat u **ontkennend** antwoordt wanneer gevraagd wordt of u nadat u de eerste keer uit de gevangenis kwam, nog contact had met de overheid (notities CGVS G., p. 33). Ter bevestiging gevraagd of u met geen enkele overheidsdienst of autoriteit nog contact had, antwoordt u nogmaals **ontkennend**. Nogmaals gevraagd of u **op geen enkele manier na 2013 nog contact had met de overheid, antwoordt u nogmaals ontkennend, want u was "altijd ondergedoken."** Het is echter niet aannemelijk dat u, indien u werkelijk onderdook, deelnam aan een manifestatie omdat u niet zeker kon zijn dat u er geen problemen zou krijgen, te meer daar u zelf geen weet heeft van een door UNITA georganiseerde manifestatie waarbij geen problemen waren (notities CGVS G., p. 23). Verder verklaart u tijdens uw eerste arrestatie in de wijk Rangel vastgehouden geweest te zijn (notities CGVS G., p. 31). **Gevraagd of u na uw vrijlating nog teruggekeerd bent naar Rangel, antwoordt u ontkennend**, waarna u verklaart daar niet meer te kunnen opduiken (notities CGVS G., p. 33). Echter, even later verklaart u dat u **in Rangel was toen u een tweede maal gearresteerd werd** (notities CGVS G., p. 34), u verklaart zelfs dat u "op dezelfde plek weer terecht kwam" (notities CGVS G., p. 35). U verwijst hierbij naar het politiebureau waar u de eerste maal vastgehouden werd. Bovendien, gevraagd hoe u toen vrijkwam, verklaart u dat het ongeveer dezelfde procedure was. Gevraagd met wie u gesproken heeft, verklaart u dat **uw vrouw contact opgenomen heeft met de man van de vorige keer**. Ter bevestiging gevraagd of uw vrouw deze tweede keer alles opstartte m.b.t. uw vrijlating, antwoordt u bevestigend. U verklaart verder dat zij zich het nummer van de man herinnerde. Uw echtgenote verklaart echter dat **de commandant met haar gebeld heeft** en dat zij zo vernam dat u weer gearresteerd was (notities CGVS J., p. 25). U en uw echtgenote leggen verklaringen af omtrent uw tweede gevangenschap die tegenstrijdig zijn met elkaar, waardoor u uw tweede arrestatie en gevangenschap niet aannemelijk maakt.

Verder verklaarde u voor de DVZ zich na uw laatste arrestatie **gedeisd te houden** opdat u geen aandacht zou trekken (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Voor het CGVS verklaart u echter dat u ook nog in **2016 deelnam aan een manifestatie** (notities CGVS G., p. 28-29). Uw verklaring dat ze (de ordetroepen) tussenkwamen voor de manifestatie uitging, verandert niets aan het gegeven dat u zich op dit moment niet gedeisd hield. Zoals eerder reeds aangehaald kon u immers niet zeker zijn dat u geen problemen zou krijgen bij een deelname aan een manifestatie, te meer daar u zelf geen weet heeft van een door UNITA georganiseerde manifestatie waarbij geen problemen waren (notities CGVS G., p. 23). Uw verklaring dienaangaande tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan. Bovendien verklaart uw echtgenote dat u **na 2015 niets meer gedaan heeft m.b.t. UNITA** (notities CGVS J., p. 32).

Het is daarenboven allerminst aannemelijk dat u zelfs uw partij niet zou inlichten over de moeilijkheden die u omwille van uw politiek activisme kent. Immers, gevraagd of u over uw gevangenschap gesproken hebt met andere mensen dan uw familie, antwoordt u **ontkennend** (notities CGVS G., p. 36-37), waarna u verklaart dat het gevaarlijk is. Gevraagd of u er ook niet met andere partijleden over gesproken heeft, verklaart u (tijdens de gevangenschap) nooit bij iemand terechtgekomen te zijn die u kende. Gevraagd of u er na uw vrijlating met andere partijleden over gesproken heeft, antwoordt u **ontkennend**. Het is echter niet aannemelijk dat u de hulp van andere partijleden niet zou inroepen of hun raad niet zou vragen om uzelf en uw gezin tegen de overheid te beschermen.

U legt een **oproepingsbrief** van de recherche neer. Aangezien deze brief niet gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, kan deze het voorgaande niet wijzigen. Bovendien is een dergelijke brief eenvoudig na te maken.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk reeds geïndiceerd te zijn door de Angolese overheidsdiensten.

Daarenboven kan er aan uw band met UNITA ernstig getwijfeld worden. Immers, hoewel uw echtgenote wist dat u lid was van UNITA (notities CGVS J., p. 19), **ontkende zij eerder voor het CGVS dat u verbonden was aan een politieke beweging** (notities CGVS J., p. 9). Nogmaals gevraagd of u geen banden had met een politieke beweging of een partij, ontkent zij dit een tweede maal. **Aan uzelf gevraagd of u lid was van UNITA, antwoordt u eerst "neen, militant"** (notities CGVS G., p. 6). **Later tijdens het persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd of u lid was van een politieke partij,**

verklaart u “ja, bij UNITA” (notities CGVS G., p. 20). Gevraagd sinds wanneer u bij UNITA was, noemt u het jaar 1999. Op 11 februari 2019 ontving het CGVS de opmerkingen van uw advocate aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud. Hierin wordt opgemerkt dat de woorden lid en militant voor u hetzelfde betekenen. Het is echter niet aannemelijk dat u, indien beide woorden hetzelfde betekenen, aanvankelijk zou ontkennen lid te zijn van UNITA. Bovendien blijkt uit deze opmerkingen dat u zichzelf niet als “lid”, maar als “militant” ziet. U en uw echtgenote leggen tegenstrijdige verklaringen af over uw lidmaatschap bij UNITA.

Bovendien legt u verklaringen af die niet stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt. Gevraagd hoe het er momenteel met UNITA voor staat, verklaart u dat de situatie slecht is (notities CGVS G., p. 29). Gevraagd dat uit te leggen, spreekt u o.m. over **“vele jongeren die deelgenomen hebben aan de verkiezingen, die gedood zijn.”** Gevraagd wanneer deze verkiezingen waren, verklaart u dat deze in **2018** plaats hadden, ergens tussen juli en september. Ter bevestiging gevraagd of deze verkiezingen midden 2018 plaats hadden, antwoordt u bevestigend. Echter, uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat er in Angola in het jaar 2018 geen verkiezingen plaats hadden, maar wel in **2017** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien is uw verklaring dat er vele jongeren gedood werden tijdens de verkiezingen tegenstrijdig met de informatie van HRW, nl. dat **het stemmen vredig verlopen** is. Verder maakt dit rapport gewag van één dode en enkele gewonden gerelateerd aan verkiezingsgeweld, maar niet over 'vele jongeren' die zouden gedood zijn. Bovendien werden **door UNITA georganiseerde manifestaties toegelaten door de autoriteiten.** Zelf heeft u echter geen weet van een manifestatie die door UNITA georganiseerd werd, waarbij er geen problemen waren (notities CGVS G., p. 23). Het verwondert echter dat andere leden van UNITA u hier niets over verteld zouden hebben wanneer u naar de situatie in Angola vraagt (notities CGVS G., p. 27-28), te meer gezien het persoonlijk engagement en de samenwerking met deze personen die u zelf tracht te schetsen. Ten slotte kan nog worden gewezen op een algemeen rapport (2016 Country Report on Human Rights Practices - Angola - dd. 3/3/2017) dat geen gewag maakt van een systematische, actieve vervolging van leden van UNITA door de Angolese autoriteiten. Er is enkel sprake van enkele incidenten tussen aanhangers van UNITA en MPLA, waarbij ook slachtoffers vallen aan MPLA-zijde en waarbij de president oproept tot wederzijdse tolerantie.

Daarenboven heeft u **sinds 2016 – u weet niet meer welke maand – niet meer deelgenomen aan activiteiten voor UNITA** (notities CGVS G., p. 28). Het is echter niet aannemelijk dat uw ‘oprecht’ engagement zomaar ophoudt, te meer daar u het niet aannemelijk kon maken gevisieerd te worden om deze reden (zie supra).

Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent contacten die u onderhoud met andere leden van UNITA. Gevraagd of u nog contacten heeft met iemand die effectief lid is van UNITA, verklaart u nog contact te hebben met een aantal collega's (notities CGVS G., p. 27). Gevraagd of dat mensen zijn die nog in Angola verblijven, verklaart u dat Paulo Juan Rosa zich nog altijd in Angola probeert staande te houden. Echter, eerder tijdens het onderhoud gevraagd of u nog contact heeft met andere mensen (dan familieleden) uit Angola sinds u in België bent, verklaart u geen contact meer te hebben (notities CGVS G., p. 18).

U legt een **lidkaart van UNITA** neer. Hierbij wordt opgemerkt dat deze lidkaart slechts in de maand mei van het jaar 2018 werd uitgegeven. Bovendien is een dergelijk geplastificeerde kaart eenvoudig na te maken.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U en uw echtgenote leggen trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Gevraagd wie er met u naar de Portugese ambassade ging, verklaart u dat uw **echtgenote** meeging (notities CGVS G., p. 10). Uw echtgenote verklaart echter dat zij **nooit samen met u op de ambassade** geweest is (notities CGVS J., p. 11).

In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming legt u verder nog volgende documenten neer: drie identiteitskaarten, twee geboorteaktes en een huwelijksakte. Deze documenten kunnen het

voorgaande echter niet wijzigen. Er kan wel nog opgemerkt worden dat de Angolese autoriteiten u blijkbaar in 2014 een identiteitskaart afleverden, niet zo lang nadat u via omkoping uit de gevangenis zou zijn ontsnapt.

Het door u ingediende verzoekschrift medische regularisatie 9 ter, lidkaart van UNITA en de oproepingsbrief, werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing ten aanzien van A. G. S. J. I. M. (verder: verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Angolese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Kimbundu etnie. U bent geboren op 17 juni 1988 in Ingombotas, waar u uw hele leven woonde. U huwde traditioneel in het jaar 2008 met G. F. H. G. S. (C.G. 17/17228 – O.V. nummer 8.509.768), en wettelijk in 2014. U bent huisvrouw.

In 1999 wordt uw echtgenoot G. militant bij de partij UNITA (Nationale Unie voor de Totale Onafhankelijkheid van Angola). Vanaf 2011 neemt hij deel aan manifestaties. Hiernaast mobiliseert hij ook jongeren.

Op 13 november 2013 gaat G. samen met andere personen pamfletten aanplakken. Hij wordt gearresteerd door de presidentiële garde en wordt gedurende 5 dagen vastgehouden op het politiebureau van Rangel. Uw echtgenoot wordt vrijgelaten nadat uzelf een bewaker weet om te kopen. Na zijn vrijlating verblijft G. enkele weken in Soyo, waarna hij terugkeert naar Luanda.

In april 2015 wordt uw echtgenoot opgeroepen te verschijnen voor de politie. Hij gaat niet in op deze oproeping.

In juni 2015 neemt uw echtgenoot deel aan een manifestatie wanneer hij opnieuw opgepakt wordt. Hij wordt gedurende 10 dagen opgesloten in een gevangenis te Kwanza Sul. U koopt nogmaals iemand om zodat uw echtgenoot vrijgelaten wordt. Hij verblijft hierna 6 maanden in Kwanza Sul.

Na deze 6 maanden, verblijft uw echtgenoot afwisselend bij zijn familie in Soyo, provincie Zaire, en in Luanda, bij zijn broer in Viana. Rond de jaarwisseling 2016-2017 verlaat uzelf eveneens de gezinswoning en gaat u naar uw echtgenoot in Viana. U keert af en toe wel terug naar Chicala, om na te gaan of alles in orde is met de gezinswoning.

In januari 2017 wordt een visum geregeld op de Portugese ambassade te Luanda. Op 22 mei 2017 verlaat u Angola, samen met uw gezin. U reist met het vliegtuig naar Portugal, van waar u verder naar België reist. U dient bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 4 oktober 2017 een verzoek tot internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: 3 Angolese identiteitskaarten, een oproepingsbrief (dd. 05/04/2015), lidkaart UNITA (uitgegeven in 2018), 2 geboorteaktes, een huwelijksakte, verzoek medische regularisatie voor uw echtgenoot (dd. 22/10/2018).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uw raadvrouw geeft in haar opmerkingen dd. 11/02/2019 aan dat het Portugees van de tolk een ander accent had dan het Portugees dat in Angola gesproken wordt (zie opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud). Hierbij wordt opgemerkt dat u hier tijdens het onderhoud zelf geen gewag van maakte, nochtans kon u op het einde van het onderhoud nog toevoegingen doen (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 18/01/2019 van J. I. M. A. G. S. (C.G. 17/17228/B – O.V.nummer 8.509.768) (verder notities CGVS J.), p. 35) en werd u aan het begin van het onderhoud duidelijk gezegd dat als u iets niet begreep, u dat onmiddellijk diende te zeggen (notities CGVS J., p.2). Bovendien antwoordt u bevestigend wanneer gevraagd wordt of u de tolk goed begrepen heeft. Uw raadvrouw maakte evenmin opmerkingen hieromtrent op het moment zelf. Daarenboven merkt uw raadvrouw op dat er tijdens de pauzes op jullie twee jongste kinderen diende gepast te worden. Echter, de aanwezigheid van kinderen wordt afgeraden om het gehoor in optimale omstandigheden te laten doorgaan. U werd hiervan op de hoogte gebracht (zie oproeping persoonlijk onderhoud, dd. 11/12/2018).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart voor het CGVS asiel aan te vragen omdat uw echtgenoot politiek activist was en deelnam aan manifestaties tegen MPLA (Movimento Popular de Libertação de Angola) (notities CGVS J., p. 18).

Vooreerst dient door het CGVS te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig baseert op de problemen die uw echtgenoot, G. F. H. G. S. (C.G. 17/17228 – O.V. nummer 8.509.768), in uw land van herkomst ondervond. De asielaanvraag van deze laatste werd echter door het CGVS bedrieglijk bevonden vanwege talrijke tegenstrijdige verklaringen. Bijgevolg kan evenmin worden gesteld dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève zou hebben. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt :

U verklaart Angola verlaten te hebben nadat u meerdere keren gearresteerd werd omdat u lid zou zijn van UNITA en deelnam aan manifestaties en pamfletten verspreidde binnen Luanda (notities CGVS G., p. 19).

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u en uw echtgenote geen eensluidende verklaringen afleggen over jullie woon- en verblijfplaatsen binnen Angola.

U verklaarde op 10 november 2017 voor de DVZ dat u sinds ca 1993 tot aan uw vertrek in 2017 te Rua Maça Mori in de wijk Chicalo in de gemeente **Ingombota, provincie Luanda**, verbleef (Verklaring DVZ G., vraag 10). Tijdens een volgend onderhoud voor de DVZ, op 7 juni 2018, verklaart u echter dat u sinds de laatste manifestatie, waarbij u gearresteerd werd, op de vlucht was en dat u in die periode – vanaf 24/06/2015 tot aan uw vertrek uit Angola op 22/05/2017 – **meer in Soyo (provincie Zaire) dan in (de provincie) Luanda** verbleef (Vragenlijst CGVS van G. F. H. G. S. (C.G. 17/17228/B – O.V.nummer 8.509.768) (verder Vragenlijst CGVS G.), vraag 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart u daarenboven dat u vanaf juni 2015 zo'n **6 maanden in de provincie Kwanza Sul** verbleef (notities CGVS G., p. 4). Even later gevraagd of u nog ergens anders gedurende langere tijd verbleven heeft, antwoordt u ontkennend (notities CGVS G., p. 5-6). **Ter bevestiging gevraagd of u sinds 2005 alleen in Luanda en Kwanza Sul verbleef, antwoordt u bevestigend.** Pas wanneer gevraagd wordt wat u zoal deed in Angola, verklaart u bij oliebedrijven in Soyo gewerkt te hebben en dat u daar tot enkele maanden verbleef. Gevraagd bij wie u woonde op uw laatste adres in Luanda, verklaart u "Bij een broer van mij in Viana. Ik kon niet meer thuis blijven. Ik was vooral in Viana bij mijn broer" (notities CGVS G., p. 7). Gevraagd sinds wanneer u bij uw broer was, verklaart u **sinds 2013 niet vaak meer thuis geweest te zijn, want als u in Luanda was, was u meer in Viana.** Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat Viana een gemeente is in de provincie Luanda, terwijl Ingombota een district is binnen de gemeente Luanda (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). U verklaart verder dat uw **echtgenote nog in Chicala bleef tot het moment dat het bericht is gekomen dat u zich moest aanmelden (notities CGVS G., p. 34). Dit**

bericht werd verstuurd op 5 april 2015. Uw echtgenote verklaarde voor de DVZ dat zij rond het jaar 2007 te Rua Maçano de Amarin in de wijk Chicalo te Ingombota ging wonen (Verklaring DVZ J. I.M. A. G. S. (C.G. 17/17228/B – O.V.nummer 8.509.768) (verder Verklaring DVZ J.), vraag 10), tot haar vertrek uit Angola. Voor het CGVS verklaart zij echter dat zij **in de loop van het jaar 2007 weggegaan is uit Ingombota** (notities persoonlijk onderhoud J. I. M. A. G. S. dd. 18/01/2019 (verder notities CGVS J.), p. 4-5). Ter bevestiging gevraagd of dit meer dan 10 jaar geleden was, antwoordt zij bevestigend. Echter, gevraagd waar zij in de tussentijd verbleef, verklaart zij in Chicala gewoond te hebben. **Gevraagd wanneer zij Chicala verlaten heeft, verklaart zij “Toen de problemen met mijn man zijn begonnen”, maar kan zij zich niet herinneren wanneer dit was.** Gevraagd of uw echtgenote sinds jullie huwelijk ooit langere tijd ergens anders verbleven heeft, antwoordt zij ontkennend. **Gevraagd of u, haar echtgenoot, altijd bij haar in Chicala verbleven heeft, antwoordt zij bevestigend. Gevraagd of u ooit voor langere tijd weg was, antwoordt zij ontkennend.** Pas wanneer de interviewer opmerkt of hij nooit langer dan een maand van huis weg was, verklaart zij dat u toch wel langer weg was toen de problemen begonnen. Gevraagd waar u dan naartoe ging, verklaart zij dat u bij uw broer in Viana verbleef. Aan uw echtgenote gevraagd wanneer u de laatste keer in Soyo was, kan zij zich dit niet herinneren (notities CGVS J., p. 6). Gevraagd dat toch in de tijd te plaatsen, antwoordt zij gewoonweg “Neen.” Getracht alsnog een antwoord op de gestelde vraag te bekomen, vraagt de interviewer of dit een jaar voor haar vertrek uit Angola was, of eerder 5 jaar voor het vertrek. Uw echtgenote verklaart hierop het echt niet te kunnen zeggen. Gevraagd naar de personen waar uw echtgenote zo'n maand voor haar vertrek uit Angola mee samenwoonde, verklaart zij in Viana verbleven te hebben, gedurende “een hele tijd.” Gevraagd wat “een hele tijd” is, verklaart zij “4 à 5 maanden. Aangezien jullie beiden verklaren Angola op 22 mei 2017 verlaten te hebben (notities CGVS G., p. 4 + notities CGVS J., p. 4), is dit rond de jaarwisseling 2016-2017. Later tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart uw echtgenote echter dat zij zo'n **3 jaar in Viana** verbleef (notities CGVS J., p. 31). Daarenboven blijkt uit het verzoekschrift tot medische regularisatie o.b.v. artikel 9ter dat u verklaart niet terug te kunnen keren naar Angola, meer bepaald de regio van Soyo. Hoewel het verzoekschrift stelt dat de beste kwaliteit van verzorging beschikbaar is in steden zoals o.m. Luanda (verzoekschrift, p. 5), wordt er **nergens in het verzoekschrift aangegeven dat u in Luanda zou gewoond of verbleven hebben. Het verzoekschrift stelt immers enkel dat u afkomstig bent uit Soyo.** Jullie leggen tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over jullie woon- en verblijfplaatsen binnen Angola. Er kan van jullie verwacht worden dat jullie zonder tegenstrijdigheden kunnen aangeven waar jullie verbleven, te meer daar jullie gedurende lange tijd, zijnde meerdere jaren, ondergedoken leefden.

Daarenboven, geconfronteerd met jullie tegenstrijdige verklaringen omtrent jullie verblijfplaatsen binnen Angola (notities CGVS G., p. 39), verklaart u dat u wel van de ene plaats naar de andere reisde, maar dat uw echtgenote het misschien vergeten is. **Het tast echter de doorleefdheid van jullie verklaringen aan dat uw echtgenote gewoon zou “vergeten” zijn dat uzelf gedurende meerdere jaren veelvuldig afwezig was, te meer daar uw afwezigheid vooral impact had omdat uw inkomen wegviel tijdens uw afwezigheid** (notities CGVS J., p. 21). Het stemt daarenboven tot denken dat uw echtgenote enkel het wegvallen van uw inkomen als impact van uw afwezigheid bestempelt, terwijl de gezinswoning achtergelaten werd en zij en de kinderen bij uw broer dienden onder te duiken (notities CGVS J., p. 7 + p. 31).

Bovendien verklaart uw echtgenote dat de militanten – waarbij zij de UGP (de presidentiële garde) bedoelt – hun ronde doen in de buurt van het huis als je vervolgd wordt (notities CGVS J., p. 30), maar toch gaat zij van Viana meerdere malen naar de gezinswoning zonder dat zij weet of de UGP daar in de buurt is. Gevraagd waarom uw echtgenote naar huis ging als ze daar aangehouden kan worden, verklaart zij kleren voor de kinderen te zijn gaan halen. Gevraagd waarom zij niet alles ineens meegenomen heeft naar Viana, verklaart zij daar niet aan gedacht te hebben. Het tast echter de doorleefdheid van haar verklaringen aan dat uw echtgenote meerdere malen naar de gezinswoning gaat, gewoon om kleren op te halen, terwijl zij niet weet of de UGP er op dat moment in de buurt is. **Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt niet dat zij enig besef heeft over het mogelijke gevaar waarin zij verkeerde indien zij naar de gezinswoning terugkeert, te meer daar zij denkt gedood te worden wanneer de UGP haar tegenhoudt** (notities CGVS J., p. 30).

Gelet op het voorgaande maken u en uw echtgenote het niet aannemelijk gedurende lange tijd ondergedoken geleefd te hebben. Dit tast de geloofwaardigheid van jullie verklaringen reeds grondig aan.

Bovendien maakt u het niet aannemelijk gearresteerd geweest te zijn in de omstandigheden zoals u deze schetst.

Nagelaten dat uzelf verklaart een eerste maal gearresteerd geweest te zijn op **13 november 2013** (notities CGVS G., p. 19), dan wel op **23 november 2013** (notities CGVS G., p. 30), leggen u en uw echtgenote over uw vrijlating tegenstrijdige verklaringen af. Gevraagd of u met iemand gesproken heeft in de gevangenis, verklaart u iemand omgekocht te hebben (notities CGVS G., p. 32). Gevraagd wie u heeft omgekocht, verklaart u het (telefoon)nummer van uw vrouw aan een gevangenisbewaker gegeven te hebben. Kort daarna gevraagd wie met uw vrouw gesproken heeft, verklaart u "**Mijn vrouw vertelde dat iemand naar haar had gebeld,**" waarna u verder verklaringen aflegt omtrent de ontmoeting tussen uw vrouw en de man aan wie zij geld gaf. **Uw echtgenote gevraagd of zij door iemand benaderd werd omwille van uzelf, antwoordt zij echter ontkennend** (notities CGVS J., p. 22). Pas wanneer haar gevraagd wordt hoe zij wist dat u gearresteerd werd, verklaart zij opgebeld geweest te zijn door de man die u geholpen heeft om de gevangenis te verlaten. Gevraagd hoeveel er voor uw vrijlating betaald werd, noemt uw echtgenote het bedrag van 200.000 kwanza (notities CGVS J., p. 23). **Gevraagd hoe zij aan dat geld kwam, verklaart uw echtgenote dat de familie geholpen heeft.** Echter, uzelf verklaart dat jullie spaargeld hadden waarmee uw vrijlating betaald kon worden (notities CGVS G., p. 32-33). Gevraagd of met jullie **spaargeld** het volledige bedrag betaald kon worden, antwoordt u bevestigend. Hiermee geconfronteerd, verklaart u dat uw vrouw de vraag misschien verkeerd begrepen heeft (notities CGVS G., p. 39). Echter, op het einde van het persoonlijk onderhoud geeft uw vrouw niet aan dat zij de tolk dan wel de vragen niet goed begrepen heeft (notities CGVS J., p. 35). Uw raadvrouw haalt dit evenmin aan. Gevraagd wat u deed nadat u vrijgelaten werd, verklaart u een tijdje in **Soyo** gebleven te zijn (notities CGVS G., p. 33). Echter, eerder tijdens het onderhoud gevraagd of u **na 2005 alleen in Luanda en Kwanza Sul verbleven heeft, antwoordt u bevestigend** (notities CGVS G., p. 5). U en uw echtgenote leggen tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw vrijlating uit de gevangenis na uw eerste arrestatie.

U maakt daardoor uw eerste beweerde arrestatie niet aannemelijk. U maakt evenmin uw **arrestatie in juli 2015** (notities CGVS G., p. 19 + p. 30) tijdens een manifestatie (notities CGVS G., p. 34) aannemelijk. Hierbij wordt eerst en vooral opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de datum van uw arrestatie. Voor de DVZ verklaart u immers dat u in de maand **juni 2015** gearresteerd werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Bovendien wordt opgemerkt dat u ontkennend antwoordt wanneer gevraagd wordt of u nadat u de eerste keer uit de gevangenis kwam, nog contact had met de overheid (notities CGVS G., p. 33). Ter bevestiging gevraagd of u met geen enkele overheidsdienst of autoriteit nog contact had, antwoordt u nogmaals ontkennend. Nogmaals gevraagd of u **op geen enkele manier na 2013 nog contact had met de overheid, antwoordt u nogmaals ontkennend, want u was "altijd ondergedoken."** Het is echter niet aannemelijk dat u, indien u werkelijk onderdook, deelnam aan een manifestatie omdat u niet zeker kon zijn dat u er geen problemen zou krijgen, te meer daar u zelf geen weet heeft van een door UNITA georganiseerde manifestatie waarbij geen problemen waren (notities CGVS G., p. 23). Verder verklaart u tijdens uw eerste arrestatie in de wijk Rangel vastgehouden geweest te zijn (notities CGVS G., p. 31). **Gevraagd of u na uw vrijlating nog teruggekeerd bent naar Rangel, antwoordt u ontkennend,** waarna u verklaart daar niet meer te kunnen opduiken (notities CGVS G., p. 33). Echter, even later verklaart u dat u **in Rangel was toen u een tweede maal gearresteerd werd** (notities CGVS G., p. 34), u verklaart zelfs dat u "op dezelfde plek weer terecht kwam" (notities CGVS G., p. 35). U verwijst hierbij naar het politiebureau waar u de eerste maal vastgehouden werd. Bovendien, gevraagd hoe u toen vrijkwam, verklaart u dat het ongeveer dezelfde procedure was. Gevraagd met wie u gesproken heeft, verklaart u dat **uw vrouw contact opgenomen heeft met de man van de vorige keer.** Ter bevestiging gevraagd of uw vrouw deze tweede keer alles opstartte m.b.t. uw vrijlating, antwoordt u bevestigend. U verklaart verder dat zij zich het nummer van de man herinnerde. Uw echtgenote verklaart echter dat **de commandant met haar gebeld heeft** en dat zij zo vernam dat u weer gearresteerd was (notities CGVS J., p. 25). U en uw echtgenote leggen verklaringen af omtrent uw tweede gevangenschap die tegenstrijdig zijn met elkaar, waardoor u uw tweede arrestatie en gevangenschap niet aannemelijk maakt.

Verder verklaarde u voor de DVZ zich na uw laatste arrestatie **gedeisd te houden** opdat u geen aandacht zou trekken (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Voor het CGVS verklaart u echter dat u ook nog in **2016 deelnam aan een manifestatie** (notities CGVS G., p. 28-29).

Uw verklaring dat ze (de ordetroepen) tussenkwamen voor de manifestatie uitging, verandert niets aan het gegeven dat u zich op dit moment niet gedeisd hield. Zoals eerder reeds aangehaald kon u immers niet zeker zijn dat u geen problemen zou krijgen bij een deelname aan een manifestatie, te meer daar u zelf geen weet heeft van een door UNITA georganiseerde manifestatie waarbij geen problemen waren (notities CGVS G., p. 23). Uw verklaring dienaangaande tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan. Bovendien verklaart uw echtgenote dat u **na 2015 niets meer gedaan heeft m.b.t. UNITA** (notities CGVS J., p. 32).

Het is daarenboven allerminst aannemelijk dat u zelfs uw partij niet zou inlichten over de moeilijkheden die u omwille van uw politiek activisme kent. Immers, gevraagd of u over uw gevangenschap gesproken hebt met andere mensen dan uw familie, antwoordt u ontkennend (notities CGVS G., p. 36-37), waarna u verklaart dat het gevaarlijk is. Gevraagd of u er ook niet met andere partijleden over gesproken heeft, verklaart u (tijdens de gevangenschap) nooit bij iemand terechtgekomen te zijn die u kende. Gevraagd of u er na uw vrijlating met andere partijleden over gesproken heeft, antwoordt u ontkennend. Het is echter niet aannemelijk dat u de hulp van andere partijleden niet zou inroepen of hun raad niet zou vragen om uzelf en uw gezin tegen de overheid te beschermen.

U legt een **oproepingsbrief** van de recherche neer. Aangezien deze brief niet gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, kan deze het voorgaande niet wijzigen. Bovendien is een dergelijke brief eenvoudig na te maken.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk reeds geïmagineerd te zijn door de Angolese overheidsdiensten.

Daarenboven kan er aan uw band met UNITA ernstig getwijfeld worden. Immers, hoewel uw echtgenote wist dat u lid was van UNITA (notities CGVS J., p. 19), **ontkende zij eerder voor het CGVS dat u verbonden was aan een politieke beweging** (notities CGVS J., p. 9). Nogmaals gevraagd of u geen banden had met een politieke beweging of een partij, ontkent zij dit een tweede maal. **Aan uzelf gevraagd of u lid was van UNITA, antwoordt u eerst “neen, militant”** (notities CGVS G., p. 6). **Later tijdens het persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd of u lid was van een politieke partij, verklaart u “ja, bij UNITA”** (notities CGVS G., p. 20). Gevraagd sinds wanneer u bij UNITA was, noemt u het jaar 1999. Op 11 februari 2019 ontving het CGVS de opmerkingen van uw advocate aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud. Hierin wordt opgemerkt dat de woorden lid en militant voor u hetzelfde betekenen. Het is echter niet aannemelijk dat u, indien beide woorden hetzelfde betekenen, aanvankelijk zou ontkennen lid te zijn van UNITA. Bovendien blijkt uit deze opmerkingen dat u zichzelf niet als “lid”, maar als “militant” ziet. U en uw echtgenote leggen tegenstrijdige verklaringen af over uw lidmaatschap bij UNITA.

Bovendien legt u verklaringen af die niet stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt. Gevraagd hoe het er momenteel met UNITA voor staat, verklaart u dat de situatie slecht is (notities CGVS G., p. 29). Gevraagd dat uit te leggen, spreekt u o.m. over **“vele jongeren die deelgenomen hebben aan de verkiezingen, die gedood zijn.”** Gevraagd wanneer deze verkiezingen waren, verklaart u dat deze in **2018** plaats hadden, ergens tussen juli en september. Ter bevestiging gevraagd of deze verkiezingen midden 2018 plaats hadden, antwoordt u bevestigend. Echter, uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat er in Angola in het jaar 2018 geen verkiezingen plaats hadden, maar wel in **2017** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien is uw verklaring dat er vele jongeren gedood werden tijdens de verkiezingen tegenstrijdig met de informatie van HRW, nl. dat **het stemmen vredig verlopen** is. Verder maakt dit rapport gewag van één dode en enkele gewonden gerelateerd aan verkiezingsgeweld, maar niet over 'vele jongeren' die zouden gedood zijn. Bovendien werden **door UNITA georganiseerde manifestaties toegelaten door de autoriteiten.** Zelf heeft u echter geen weet van een manifestatie die door UNITA georganiseerd werd, waarbij er geen problemen waren (notities CGVS G., p. 23). Het verwondert echter dat andere leden van UNITA u hier niets over verteld zouden hebben wanneer u naar de situatie in Angola vraagt (notities CGVS G., p. 27-28), te meer gezien het persoonlijk engagement en de samenwerking met deze personen die u zelf tracht te schetsen. Ten slotte kan nog worden gewezen op een algemeen rapport (2016 Country Report on Human Rights Practices - Angola - dd. 3/3/2017) dat geen gewag maakt van een systematische, actieve vervolging van leden van UNITA door de Angolese autoriteiten. Er is enkel sprake van enkele incidenten tussen aanhangers van UNITA en MPLA, waarbij ook slachtoffers vallen aan MPLA-zijde en waarbij de president oproept tot wederzijdse tolerantie.

Daarenboven heeft u **sinds 2016 – u weet niet meer welke maand – niet meer deelgenomen aan activiteiten voor UNITA** (notities CGVS G., p. 28). Het is echter niet aannemelijk dat uw 'oprecht' engagement zomaar ophoudt, te meer daar u het niet aannemelijk kon maken geïmagineerd te worden om deze reden (zie supra).

Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent contacten die u onderhoud met andere leden van UNITA. Gevraagd of u nog contacten heeft met iemand die effectief lid is van UNITA, verklaart u

nog contact te hebben met een aantal collega's (notities CGVS G., p. 27). Gevraagd of dat mensen zijn die nog in Angola verblijven, verklaart u dat Paulo Juan Rosa zich nog altijd in Angola probeert staande te houden. Echter, eerder tijdens het onderhoud gevraagd of u nog contact heeft met andere mensen (dan familieleden) uit Angola sinds u in België bent, verklaart u geen contact meer te hebben (notities CGVS G., p. 18).

U legt een **lidkaart van UNITA** neer. Hierbij wordt opgemerkt dat deze lidkaart slechts in de maand mei van het jaar 2018 werd uitgegeven. Bovendien is een dergelijk geplastificeerde kaart eenvoudig na te maken.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U en uw echtgenote leggen trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Gevraagd wie er met u naar de Portugese ambassade ging, verklaart u dat uw **echtgenote** meeding (notities CGVS G., p. 10). Uw echtgenote verklaart echter dat zij **nooit samen met u op de ambassade** geweest is (notities CGVS J., p. 11).

In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming legt u verder nog volgende documenten neer: drie identiteitskaarten, twee geboorteaktes en een huwelijksakte. Deze documenten kunnen het voorgaande echter niet wijzigen. Er kan wel nog opgemerkt worden dat de Angolese autoriteiten u blijkbaar in 2014 een identiteitskaart afleverden, niet zo lang nadat u via omkoping uit de gevangenis zou zijn ontsnapt.

Het door u ingediende verzoekschrift medische regularisatie 9 ter, lidkaart van UNITA en de oproepingsbrief, werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

Gezien in het kader van het verzoek tot internationale bescherming van uw echtgenoot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, dient ook voor u een dergelijke beslissing te worden genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekschrift en bijkomende stukken

2.1.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsplicht, formele motiveringsplicht en manifeste beoordelingsfout.

Verzoekers verwijzen naar de omstandigheden en het verloop van het gehoor op het CGVS. Verzoekers geven een omschrijving en besluiten: "Door een bijzonder intensieve en langdurige ondervraging te voeren in deze specifieke omstandigheden (met korte pauzes, die in lengte niet verschillen van deze die

voorzien zijn voor een gewone persoon, familie met zeer jonge kinderen, ernstig zieke verzoeker, zeer grote afstand van het centrum waarin ze verblijven) heeft het CGVS onvoldoende rekening gehouden met de bijzondere procedurele noden van verzoekers. Verweerder stelt hier "op passende wijze" aan tegemoet werd gekomen en dat er "steunmaatregelen werden verleend" in het kader van de behandeling van het verzoek, hetgeen echter ongesubstantieerd blijft."

Verzoekers gaan uitvoerig in op de motivering inzake hun verblijfplaatsen aan de hand van hun verklaringen en een kaart van Luanda. Waar verweerder in de bestreden beslissing verwijst naar de aanvraag op grond van artikel 9ter van verzoeker, wordt in het verzoekschrift gesteld: *"Dit kan helemaal niet aanvaard worden nu het enige doel van dit verzoekschrift erin bestaat aan te tonen dat in zijn land van herkomst er geen gepaste/toegankelijke gezondheidszorg is en het geenszins de bedoeling is om een uitgebreid feitenrelaas over zijn vluchtmotieven te herhalen. Uit het loutere feit dat het verzoekschrift zich ertoe beperkt te vermelden dat verzoeker uit Soyo afkomstig is, kan geenszins besloten worden dat verzoekers inconsistente en tegenstrijdige verklaringen afleggen over hun woon- en verblijfplaatsen. Dit is een flagrante overdrijving en vormt een manifeste beoordelingsfout in hoofde van verweerder."*

Waar verzoekster aangaf dat ze een aantal keren naar hun oude woonplaats is gegaan vanuit Chicala om kleren voor de kinderen te gaan halen verklaart ze dat ze schrik had om gedood te worden omdat ze de echtgenote is van verzoeker.

Inzake de omstandigheden van de arrestaties van verzoeker wijzen verzoekers erop dat *"benaderd worden"* doet denken aan iemand die een ander fysiek aanspreekt, hetgeen anders is dan opgebeld worden; dit heeft tot verwarring/miscommunicatie hebben geleid.

Wat het losgeld betreft wenst verzoeker te benadrukken dat het pas bij de tweede arrestatie is dat er beroep werd gedaan op de hulp van de familie. Bij de eerste arrestatie werd spaargeld van verzoekers gebruikt.

Verzoeker stelt dat hij zichzelf niet tegenspreekt betreffende het feit dat hij na zijn vrijlating teruggekeerd is naar Rangel.

De bewering van verweerder dat de oproepingsbrief nagemaakt zou zijn wordt ten stelligste ontkend door verzoeker.

Inzake de politieke activiteiten van verzoeker, en zoals opgemerkt volgend op de ontvangst van de notities van de persoonlijke verhoren van verzoekers, was verzoeker zowel lid als militant van de UNITA. Voor verzoeker betekenen deze twee woorden hetzelfde, zij het dat hij onder leden eerder *"betaalde partijleden"* verstaat. Zijn eerste reactie bij de vraag of hij lid was van de partij was dan ook ontkennend omdat hij geen politicus was, maar wel een militant lid.

De laatste presidentiële verkiezingen vonden plaats in september 2017, en niet, zoals verzoeker verkeerd stelde tussen juni en september 2018. Dit betreft echter een vergissing, nu verzoeker positief antwoordt op de vraag of de verkiezingen om de vijf jaar plaatsvinden en of de laatste verkiezing in 2012.

Verzoekers verwijzen naar het rapport van Human Rights Watch *"Angola - Events of 2017"* waaruit blijkt dat de verkiezingen vreedzaam verlopen zijn, maar toch gekenmerkt werden door ernstige beperkingen van de persvrijheid en de toegang tot informatie; tevens wordt er vermeld dat de veiligheidsdiensten zich nog steeds vergrijpen aan vreedvolle manifestanten, hetgeen strookt met het relaas van verzoeker.

Onder verwijzing naar landeninformatie voert verzoeker aan dat niet zomaar kan gesteld worden dat de stelling van verzoeker dat de situatie voor UNITA momenteel slecht is, niet zou stroken met de werkelijkheid.

Uit het persoonlijk verhoor van verzoeker blijkt duidelijk dat hij zeer goed geïnformeerd is over de politieke situatie in zijn land. Hij noemt namen op van prominente personen binnen de partij waarmee hij heeft samengewerkt.

Verzoeker legt een kaart neer als bewijs van zijn lidmaatschap van de partij. Verweerder heeft hem tijdens het verhoor niet ondervraagd over de reden waarom de kaart van na zijn vertrek uit Angola dateert. Verzoeker werd tijdens zijn verhoor door de DVZ gevraagd om een bewijs aan te leveren van zijn lidmaatschap van de UNITA, hetgeen hij gedaan heeft door partijleden te contacteren. Hij heeft dus weldegelijk nog contacten met leden van de partij.

Verzoeker is van oordeel dat verweerder een recent rapport betreffende de actuele situatie in Angola moet gebruiken: hij verwijst immers enkel naar de situatie aldaar in 2017 en beoordeelt niet de situatie op vandaag voor de specifieke categorie waartoe verzoeker behoort, namelijk UNITA-lid.

2.1.2. Ter zitting wordt aanvullen stukken met vrije vertaling bijgebracht:

- verklaring van de secretaris-generaal van het regionaal kiesbureau van UNITA te Viana;
- ontvangstbewijs van betaling lidgeld;
- persbericht van de politie over een aangekondigde betoging op 31 augustus 2019.

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zinnig heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Inzake het verloop van het gehoor blijkt dat het gehoor inderdaad geruime tijd in beslag nam. Dit werd echter uitdrukkelijk aangekondigd aan beide verzoekers in de oproeping voor het persoonlijk onderhoud (administratief dossier, stuk 10 en 10B). De oproeping vermeldt dat het gehoor een volledige dag in beslag zal nemen, aanvangt om 8.30 uur, een pauze van een 12.30 tot 13.30 voorziet waarna het gehoor wordt hervat. Verzoekers maakten geen opmerkingen over aan verweerder na kennisname van de modaliteiten van het gehoor.

Verder blijkt uit dezelfde oproepingen dat het afgeraden is om de kinderen mee te brengen teneinde het gehoor in optimale omstandigheden te laten doorgaan. Verzoekers verbleven op het ogenblik van het gehoor in het opvangcentrum van Hotton. Verzoekers tonen niet concreet aan dat het niet mogelijk was om hun kinderen op de dag van de gehoren in het opvangcentrum te laten opvangen.

Verweerder heeft verzoekers aldus afdoende ingelicht over de omstandigheden en het verloop van het gehoor. Verzoekers kunnen niet worden gevolgd waar ze aanvoeren dat geen rekening werd gehouden met hun procedurele noden.

2.2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moeten een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekers aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekers samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “ a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2.3.1. Daargelaten de discussie over de recente woon- en verblijfplaatsen in (de provincie) Luanda, (Chicala, Ingombota, Viana) en hun respectievelijke geografische plaatsing, dient te worden vastgesteld dat verzoekers in het verzoekschrift d.d. 22 oktober 2018 voor medische regularisatie op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet (administratief dossier, map documenten, stuk 6) herhaaldelijk stelden afkomstig te zijn van de regio Soyo (cf. p. 1, p. 5).

De bestreden beslissing stelt dan ook terecht: *“Daarenboven blijkt uit het verzoekschrift tot medische regularisatie o.b.v. artikel 9ter dat u verklaart niet terug te kunnen keren naar Angola, meer bepaald de regio van Soyo. Hoewel het verzoekschrift stelt dat de beste kwaliteit van verzorging beschikbaar is in steden zoals o.m. Luanda (verzoekschrift, p. 5), wordt er **nergens in het verzoekschrift aangegeven dat u in Luanda zou gewoond of verbleven hebben. Het verzoekschrift stelt immers enkel dat u afkomstig bent uit Soyo. Jullie leggen tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over jullie woon- en verblijfplaatsen binnen Angola.**”*

De vaststelling dat verzoekers in het kader van verschillende procedures ten aanzien van de Belgische staat laten gelden dat ze van verschillende plaatsen afkomstig zijn, is een smet op hun verklaringen. Uit het administratief dossier blijkt dat de verklaringen van verzoekers inzake een essentieel element van hun relaas, met name hun laatste verblijfplaats, niet samenhangend zijn.

2.2.3.2. Waar verzoekster in het verzoekschrift stelt dat ze schrik had van de presidentiële garde wordt vastgesteld dat deze bewering geen dienstig verweer is ten aanzien van de bestreden beslissing waar deze oordeelt: *“Bovendien verklaart uw echtgenote dat de militanten – waarbij zij de UGP (de presidentiële garde) bedoelt – hun ronde doen in de buurt van het huis als je vervolgd wordt (notities CGVS J., p. 30), maar toch gaat zij van Viana meerdere malen naar de gezinswoning zonder dat zij weet of de UGP daar in de buurt is. Gevraagd waarom uw echtgenote naar huis ging als ze daar aangehouden kan worden, verklaart zij kleren voor de kinderen te zijn gaan halen. Gevraagd waarom zij niet alles ineens meegenomen heeft naar Viana, verklaart zij daar niet aan gedacht te hebben. Het tast echter de doorleefdheid van haar verklaringen aan dat uw echtgenote meerdere malen naar de gezinswoning gaat, gewoon om kleren op te halen, terwijl zij niet weet of de UGP er op dat moment in de buurt is. **Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt niet dat zij enig besef heeft over het mogelijke gevaar waarin zij verkeerde indien zij naar de gezinswoning terugkeert, te meer daar zij denkt gedood te worden wanneer de UGP haar tegenhoudt (notities CGVS J., p. 30).**”*

Verzoeksters voorgehouden gedrag, met name verschillende malen terugkeren naar de woonplaats om kleren voor de kinderen op te halen, kan bezwaarlijk aangenomen worden als een gedrag waaruit een vrees voor vervolging blijkt.

2.2.3.3. Behoudens de niet ter zake doende taalkundige duiding omtrent de betekenis van “*benaderen*”, blijkt dat verzoekers zich bedienen (i) van één van hun verklaringen teneinde de vaststellingen inzake zijn twee vermeende arrestaties te vergoelijken; (ii) de ontkenning dat verzoeker zich tegenspreekt over een terugkeer naar Rangel.

Dit verweer kan echter niet aangenomen worden als nuttige en concrete weerlegging van de motivering die vaststelt:

“Nagelaten dat uzelf verklaart een eerste maal gearresteerd geweest te zijn op **13 november 2013** (notities CGVS G., p. 19), dan wel op **23 november 2013** (notities CGVS G., p. 30), leggen u en uw echtgenote over uw vrijlating tegenstrijdige verklaringen af. Gevraagd of u met iemand gesproken heeft in de gevangenis, verklaart u iemand omgekocht te hebben (notities CGVS G., p. 32). Gevraagd wie u heeft omgekocht, verklaart u het (telefoon)nummer van uw vrouw aan een gevangenisbewaker gegeven te hebben. Kort daarna gevraagd wie met uw vrouw gesproken heeft, verklaart u “**Mijn vrouw vertelde dat iemand naar haar had gebeld,**” waarna u verder verklaringen aflegt omtrent de ontmoeting tussen uw vrouw en de man aan wie zij geld gaf. **Uw echtgenote gevraagd of zij door iemand benaderd werd omwille van uzelf, antwoordt zij echter ontkennend** (notities CGVS J., p. 22). Pas wanneer haar gevraagd wordt hoe zij wist dat u gearresteerd werd, verklaart zij opgebeld geweest te zijn door de man die u geholpen heeft om de gevangenis te verlaten. Gevraagd hoeveel er voor uw vrijlating betaald werd, noemt uw echtgenote het bedrag van 200.000 kwanza (notities CGVS J., p. 23). **Gevraagd hoe zij aan dat geld kwam, verklaart uw echtgenote dat de familie geholpen heeft.** Echter, uzelf verklaart dat jullie spaargeld hadden waarmee uw vrijlating betaald kon worden (notities CGVS G., p. 32-33). Gevraagd of met jullie **spaargeld** het volledige bedrag betaald kon worden, antwoordt u bevestigend. Hiermee geconfronteerd, verklaart u dat uw vrouw de vraag misschien verkeerd begrepen heeft (notities CGVS G., p. 39). Echter, op het einde van het persoonlijk onderhoud geeft uw vrouw niet aan dat zij de tolk dan wel de vragen niet goed begrepen heeft (notities CGVS J., p. 35). Uw raadvrouw haalt dit evenmin aan. Gevraagd wat u deed nadat u vrijgelaten werd, verklaart u een tijdje in **Soyo** gebleven te zijn (notities CGVS G., p. 33). Echter, eerder tijdens het onderhoud gevraagd of u **na 2005 alleen in Luanda en Kwanza Sul verbleven heeft, antwoordt u bevestigend** (notities CGVS G., p. 5). U en uw echtgenote leggen tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw vrijlating uit de gevangenis na uw eerste arrestatie.

U maakt daardoor uw eerste beweerde arrestatie niet aannemelijk. U maakt evenmin uw **arrestatie in juli 2015** (notities CGVS G., p. 19 + p. 30) tijdens een manifestatie (notities CGVS G., p. 34) aannemelijk. Hierbij wordt eerst en vooral opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de datum van uw arrestatie. Voor de DVZ verklaart u immers dat u in de maand **juni 2015** gearresteerd werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Bovendien wordt opgemerkt dat u ontkennend antwoordt wanneer gevraagd wordt of u nadat u de eerste keer uit de gevangenis kwam, nog contact had met de overheid (notities CGVS G., p. 33). Ter bevestiging gevraagd of u met geen enkele overheidsdienst of autoriteit nog contact had, antwoordt u nogmaals ontkennend. Nogmaals gevraagd of u **op geen enkele manier na 2013 nog contact had met de overheid, antwoordt u nogmaals ontkennend, want u was “altijd ondergedoken.”** Het is echter niet aannemelijk dat u, indien u werkelijk onderdook, deelnam aan een manifestatie omdat u niet zeker kon zijn dat u er geen problemen zou krijgen, te meer daar u zelf geen weet heeft van een door UNITA georganiseerde manifestatie waarbij geen problemen waren (notities CGVS G., p. 23). Verder verklaart u tijdens uw eerste arrestatie in de wijk Rangel vastgehouden geweest te zijn (notities CGVS G., p. 31). **Gevraagd of u na uw vrijlating nog teruggekeerd bent naar Rangel, antwoordt u ontkennend,** waarna u verklaart daar niet meer te kunnen opduiken (notities CGVS G., p. 33).

Echter, even later verklaart u dat u **in Rangel was toen u een tweede maal gearresteerd werd** (notities CGVS G., p. 34), u verklaart zelfs dat u “op dezelfde plek weer terecht kwam” (notities CGVS G., p. 35). U verwijst hierbij naar het politiebureau waar u de eerste maal vastgehouden werd. Bovendien, gevraagd hoe u toen vrijkwam, verklaart u dat het ongeveer dezelfde procedure was. Gevraagd met wie u gesproken heeft, verklaart u dat **uw vrouw contact opgenomen heeft met de man van de vorige keer.** Ter bevestiging gevraagd of uw vrouw deze tweede keer alles opstartte m.b.t. uw vrijlating, antwoordt u bevestigend. U verklaart verder dat zij zich het nummer van de man herinnerde. Uw echtgenote verklaart echter dat **de commandant met haar gebeld heeft** en dat zij zo vernam dat u weer gearresteerd was (notities CGVS J., p. 25). U en uw echtgenote leggen verklaringen

af omtrent uw tweede gevangenschap die tegenstrijdig zijn met elkaar, waardoor u uw tweede arrestatie en gevangenschap niet aannemelijk maakt.

Verweerders vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen. De bestreden beslissing oordeelde terecht dat (i) verzoekers verschillende verklaringen aflegden inzake de oorsprong van het geld om verzoeker vrij te krijgen, (ii) het niet aannemelijk is dat verzoeker, indien hij werkelijk onderdook, deelnam aan een manifestatie omdat hij niet zeker kon zijn geen problemen te krijgen, hetgeen des te meer geldt aangezien verzoeker zelf aangeeft geen weet te hebben van een door UNITA georganiseerde manifestatie waarbij geen problemen waren (gehoor CGVS, p. 23).

2.2.3.4. Verzoeker verklaart dat hij zowel 'lid' als 'militant' was UNITA omdat deze twee woorden voor hem dezelfde betekenis hebben. Dit kan echter geen afbreuk doen aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat (i) verzoekster twee maal ontkende dat verzoeker verbonden was met een politieke beweging; (ii) verzoeker, als vermeend militant lid, zich vergiste van periode voor de presidentsverkiezingen; (iii) uit de landeninformatie niet blijkt dat 'vele jongeren' zouden zijn gedood tijdens de verkiezingen; (iv) de door UNITA georganiseerde manifestaties toegelaten werden door de autoriteiten hoewel verzoeker verklaarde geen weet te hebben van een UNITA- manifestatie zonder problemen; (v) verzoekers engagement voor UNITA stopt in 2016.

De door verzoeker bijgebrachte documenten ter ondersteuning van zijn lidmaatschap van UNITA kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. De verwijzing naar zijn lidkaart is niet dienstig teneinde de motivering te weerleggen dat een dergelijk geplastificeerde kaart eenvoudig na te maken is.

Het ter zitting neerlegde 'ontvangstbewijs n°002' voor het lidmaatschap in 2019 en de verklaring van de secretaris-generaal zijn evenmin nuttig om verzoekers teloorgegane geloofwaardigheid te herstellen. Beide documenten betreffen slechts papieren die door eender wie kunnen worden opgesteld. Daarenboven is de inhoud van het attest van de secretaris-generaal, waar deze verklaart dat verzoeker het land verliet omwille van redenen van vervolging, strijdig met de vaststelling inzake verzoekers verklaringen en die luidt: ***“Het is daarenboven allerminst aannemelijk dat u zelfs uw partij niet zou inlichten over de moeilijkheden die u omwille van uw politiek activisme kent. Immers, gevraagd of u over uw gevangenschap gesproken hebt met andere mensen dan uw familie, antwoordt u ontkennend (notities CGVS G., p. 36-37), waarna u verklaart dat het gevaarlijk is. Gevraagd of u er ook niet met andere partijleden over gesproken heeft, verklaart u (tijdens de gevangenschap) nooit bij iemand terechtgekomen te zijn die u kende. Gevraagd of u er na uw vrijlating met andere partijleden over gesproken heeft, antwoordt u ontkennend. Het is echter niet aannemelijk dat u de hulp van andere partijleden niet zou inroepen of hun raad niet zou vragen om uzelf en uw gezin tegen de overheid te beschermen.”***

2.2.3.5. De verwijzing naar de landeninformatie is niet afdoende om concreet aan te tonen dat lidmaatschap van UNITA zou kunnen leiden tot vervolging en dit omwille van het zeer geringe aantal vermelde incidenten dat wordt vermeld in de informatie. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij dat de situatie in 2017 aanzienlijk verschillend zou zijn van de actuele situatie; het behoort aan verzoeker om zijn stelling te ondersteunen dat de situatie in 2017 verschillend is van de actuele en dat verweerder te dezen verouderde informatie zou hebben aangewend.

Het document van de Nationale Politie dat ter zitting wordt neergelegd (stuk 3) vertoont geen *nexus* met het relaas van verzoekers; evenmin wordt geduid waarom dit document wordt bijgebracht.

2.2.3.6. Verzoekers voeren geen verweer ten aanzien van de motivering die stelt:

“U en uw echtgenote leggen trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Gevraagd wie er met u naar de Portugese ambassade ging, verklaart u dat uw echtgenote meeding (notities CGVS G., p. 10). Uw echtgenote verklaart echter dat zij nooit samen met u op de ambassade geweest is (notities CGVS J., p. 11).

In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming legt u verder nog volgende documenten neer: drie identiteitskaarten, twee geboorteaktes en een huwelijksakte. Deze documenten kunnen het voorgaande echter niet wijzigen. Er kan wel nog opgemerkt worden dat de Angolese autoriteiten u

blijkbaar in 2014 een identiteitskaart afleverden, niet zo lang nadat u via omkoping uit de gevangenis zou zijn ontsnapt.”

Deze motivering blijft derhalve onverminderd overeind.

2.2.3.7. Gelet op de devolutieve werking van het beroep volstaan voorgaande vaststellingen dat het relaas van verzoekers niet geloofwaardig is en bijgevolg niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, c).

2.2.3.8. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat zij niet voldoen aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoekers voeren geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS